

Klíček - Smolaři

1. Jak začal bych, to nevím sám, snad vo tom, co dělám:
já hlídám veksl na dráze, ten zatracenej krám,
to stačí jenom přehodit, počkat, potom zpět,
a přesto tahle maličkost změnila můj svět.
2. To jednou telegrafní dráty klepaly zprávu pro mě jen:
Jeannie, to je ženě můj, se narodil kluk minulej den,
čekej, klepal telegraf, za tři dny jsem doma zpět,
já s chutí byl bych políbil těch pár prostějch vět.
3. A poprvé já v životě pil jak houba snad,
až zpítej dole u vekslu jsem třetí den pak pad',
a jen minuta mi zbejvala do vlaku, co měl jet
s mojí Jeannie a s maličkým sem k nám domů zpět.
4. Už houkal dole za mostem, bože, já byl rád,
jak asi bude vypadat a jak se bude smát,
radši jsem šel veksl přehodit hned, je to tak líp,
von nešel, já tam, proklatě, začal strašně klít.
5. Ta kolej totiž mimo veksl můj vedla naslepo,
už krev se v dlaních vobjeví a kola zaklepou,
"stůj," já volám, "prosím, stůj," vlak nic, hučí klidně dál,
pak v rychlosti se zastavil a jen píšťala řve dál.
- Rec: Já na veksl se podíval blíž, ještě blíž,
šáh' jsem do kapsy a vyndal malej vyhýbkářskej klíč ...